

11 48 DEO OPTIMO MAX. 10.
UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI - PARÆ, ET S. LUCAE
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis vigesima-nonâ
mensis Januarii, anno Domini M. DCC. LVI.

M. HENRICO - MICHAELE MISSA,
Doctore Medico, Præsîde.

An Lui Venerea Hydrargirus Camphoratus?



UR etiamnum peccata annis præteritis admissa, ab hydrargiroti, eaque pleniore, quasi redempta, nonnullos toties remordent? Cur in his luis venerea stygmata de novo recrudescunt? An à malitiâ morbi (insuperabilis nusquam) more hostis infidè reconciliati, ac inopinatò resurgenti? An à medicaminis vitio, illiusque viribus infirmioribus? Neutrum sanè: agyrtarum & circumforaneorum inscitiam eludit facilè lues venerea, absque aliorum malorum glomeribus, absque scorbuticarum affectionum satellitio, rarò perstans diù: idcirco dum sociis hisce lues pertinaciter hæret, non uno tum ac simplicissimo pellitur remedio; plerique tamen, cum Medicinam non calleant, legum illius ignari penitus, audacissimè uno quopiam unguento omnes tentant perfanare, nullâ corporum qualitatis habitâ ratione; atque si insuper medicaminis alterius sodalitio medicamen egeat, quo moderetur, aut intendatur, illi ne aliquid de suo decedat lucro, pro suo remedio decertant imperiti auro inhiantes agyrtæ aut tonsores, dum intereâ morbi perviciaciam arguunt, ut eo pacto ter quater aut pluries agri curationem ineant, experianturve: hinc licet non sint lethales, nisi ex eventu, venerea affectiones, ita tamen malæ aves interdum advolant, nostrâ etiam ætate, ut decima pars curandorum pejori morbo, imò & mortì committatur. Quod novum hercè non est ac inauditum. Pari infortunio lethalem olim extitissè jam luem veneream memoriæ proditum est. Priscis enim temporibus, aromataris (a), herbarum collectoribus, ac circulatoribus, in arte verfatissimi curationis sortem primùm relinquebant, quasi ipsi designati morbo, turpi tum habito, mederi. Malì verò crescente tum savitiâ, tum frequentia, Medicos, humanitatis vindices, commovit lu-

(a) Wendling
Hark. de Medic.
Gall. cap. 1.

genda hominum conditio, & flebilior nunc, potiori jure, commover.

Ex quò lues venerea, cujus à veneris consuetudine nomen ac fons uberior, avos nostros monstrosâ novitate (a), oris ausoniis, vertente anno 1495. Perculerit, Heu! quam stupendum in dies cœpit incrementum familiaris ea adeò nunc, ut eam brevè fore humano generi comitem facillè credideris. Tolerabilior ea apud Americanos, hos sub scabiei feræ aut herpetis larvâ irrepit endemia: Hispanis etiam qui eam primi, cum Americanorum spoliis, unâ convasarunt, quia forsitan nobis magis sobrii ac in aere tenui necnon calidiori degunt, parit benigna ut plurimum. In nostrates verò & in populos plerosque Boreales durius & acrius, nec unâ de causâ, defævit, tuberculis & ulceribus sui generis, aut doloribus noctu atrocioribus sese prodens. Miasma venereum contactu solo contagiosum, sed ea duntaxat loca, quæ rarissimâ epidermide velata, quasi denudantur, os, nempe, papillam ac pudendum permeans, cuicunque corporis parti insederit, illâc inhærescens phlogosim perpetuò excitat, undè ulcus radices figit, ex quò paulatim propagatur. Cum à partibus obscuris inchoat, gonorrhœa malum orditur, quâ virulenta sanies, velut eructando, turpissimè ejicitur; cum verò interiora adierit, condylomata ficus, porri, &c. verendis partibus exsurgunt, rhagadibus ani crepido hiulcatur, pustulæ rubentes ad corporis peripheriam profluunt quæ in hac parte oblitteratæ in aliâ citò regerminant, ulcuscula, crancrodea, tonsillas, potissimum & fauces impetentia ipsas depascuntur. At si virus in artus, intra carnes deturbetur, acerbos dolores commover noctu maximè ingravescentes, & demum ossium compagi non utique parcens, aut hæc in tumores dilatat nodos tophos inferens, aut cariem inducens ab interiori medullâ exorientem, horrendum spinæ ventosæ malum parit. Prolatis hisce luis venereæ insigniis, vix hallucinaretur quisquam, at cum interdum tamen signa pathognomonica desint, ecquis tùm præter Medicum, eumque linceum, *amnestica* signa introspectiens ex pluribus ambiguis atque ancipitibus adamussim pensitatis diagnosim instituet securè?

Luis autem venereæ indoles, etsi theoretico non uno, nec semel exagitata, adhucdum tamen prostat exploranda penitus. Hujusce morbi virus obscure notum, in diversâ complexione, suâ agendi normâ, adeò diversum, acidum quidam, alkalinâ acrimoniâ præditum alii exco-
gitarunt: sed priorum maximè opinioni ansam præbuit analogia: acidi quippe energiâ, prout dicere amant, virus hydrophobicum salivam (b), viperinum humorem felleum (c), arthriticum articulorum synoviam (d) speciatim afficiunt. Nec dispari prorsus ratione genitalia, fauces, & omnes ferè glandularum series sua haud æquivoca peccati indicia farentur. In his autem omnibus virus venereum suam etiam exerit actionem, quatenus aciditate inspissat lympham & solida

(a) De luis venereæ origine vide *Wendel. Hæc. de Moib. Gall. Fracastorius de Morbus Contag. Manardus, Fallopius de Morbo Gallico, Beverovicinus, Idæa Med. Veter.* Sed præ omnibus consilendus auctor multis literarum monumentis Clarus, *M. Astruc.*

(b) *Astruc de Hydrophob. Sauvage. Dissert. sur la Rage.*

(c) *Mend. de Venenis.*

(d) *Hæud. Quæst. Xiv. An Arthritis, Moxa utilis.*

erodit, hinc & indè pullulat omnigena malorum ilias. Egregia sanè hæc doctrinæ monumenta, quæ veritatis etiam limina propius omnium consalutant. Sed quid venari, speculatione toties infidâ, nùm dolores veneri, nùm tumores, nùm ossium exa-siones salibus mordacissimis, iisque acidis deberi? Virus venereum eludit sensuum perspicaciam; ex antacidis porrò specificum nullum lui veneræ adversans reperire datum est. Ad rerum igitur pondera hîc pergendum recto tramite.

I I.

PRÆLUCENTE nondum therapeuticæ sanioris aurorâ, nec pari, nec fausto interdum curationis eventu, medentium munera omnes adimplere, dogmatici aut empyrici. Qui enim aperientia quævis indiscriminatim congefferunt in lue debellandâ, illi morbi virus subigi posse & atteri opinantes, sanguinem sæpè sapius debitâ lymphæ copiâ spoliarunt: solidorum compage desiccata, erethismum, inflammationes aut motus inordinatos, interturbatis simul secretionibus, concitarunt, non fugato perindè morbo.

Affini rationum momento, virus è corpore amandandum sudorificorum Marte plerique Medicorum diù autumarunt. Quòd quidem benè cessit multis, pluribus nocuum; viribus enim ita labefactatis & marasmo præve simul inducto, imperfectam adumbrarunt medelam, si qua utique visa fuerit.

Virus inveteratum feliciùs suffimentis è cinnabari promiscuè admotis compelli foras, aliquandò error. Exilis adeò eâ viâ corpori intromittitur hydrargiri moles ut iniquâ tùm quantitatis ratione, is radicitùs extirpandæ lui ineptus interdum facecat.

Ast longè graviora agrotis accerserunt & accersunt nunc incommoda, quotquot seminium venereum solis purgantibus drasticis impugnandum aggrediuntur. Læditur indè alimentorum concoctio, ventriculi & intestinorum, assiduò laceffitorum, ærumnæ, spasmodorum, alvi fluxuum, &c. choream post se ducunt, undè citò tota penè ruit œconomia. Drastrictis porrò annuere-ntur hydrargiri quædam præparata, interne usurpata, quibus luem edomandam committunt agyrta, angue pejores, qui dùm ita incautis emungunt pecuniam, sanitatem simul exhaurire non dubitant. Quot & quanta sæpissimè manent pertinescenda ab acidorum venenosorum spiculis, quibus horret hydrargirus in his arcanis latitans, nemo nescit, præter credulum nimis ægotantem.

Neque etiam radicitùs avelli luem veneræam pyralismo duce multoties fuit in aprico positum; nec latet cur res ita contigerit: in tantum enim, dictitante ratione, morbosum extinguitur virus, in quantum omnes, quotquot sint illius atomi, intra fluida hospitantes, aut solidis inhaerentes à suis incubulis extricentur, ut, quâ datâ portâ, perindè detrudantur. Quo-

tiescumque autem partem veneno conspurcatam non salutat hydrargirus, nec ibidem diu satis operatur, toties nulla, aut imperfecta sanè emergit curatio; abreptâ nimirum totâ hydrargiri mole per ductus salivales, exitum illi faciliorem præbentes, undè superstes veneni portio, dum sanguini remiscetur, suam ex improvisò renovat ferociam, cum portentosâ malorum lernâ; hinc hodierno tempore plures carnificinis pytalismi doloribus pœnas errorum incassum luerunt; sed dii meliora piis!

I I I.

SI Medici à similitudine quâdam luis veneræ cum scabie ferâ permoti, ausi sint primi hydrargiro illam curare; curatio hæc licet empyrica primum, habet idoneam tamen rationem. Si enim ad morbi initia accesseris, tubercula scirrhouidea videntur exoriri perpetuò, indurescunt, occalescunt ulcerum labia, inspissatâ nimirum & à viru venereo quasi congelatâ partium lymphâ; lymphæ igitur spissitudini ut obvis, remedium quod solventis pensum adimpleat, exquirat rectior indicatio, huicque præsto est hydrargiri virtus rationis consilio conquistata.

Hydrargirus liquor gravissimus, viscidus & incombustibilis, quem argentum vivum appellant, quia currendo se movet & quasi vivat, metalli extat soboles in terrâ fluidificante (a) seu mercurificante, pro chemicorum placito, natans soluta. Nullâ autem arte vel marte, terrâ eâ luxuriante orbari usquam posse evicit annosa Boerhaavii experientia ignis vi suffulta. Quidquid verò in hydrargiro immutando artis ipsismet peritis (b) conceditur, in eò stat totum, ut principia homogenea, his, quibus conflatur hydrargirus, superaddantur sympathicèque cohæreant, necnon adauctâ hydrargiri mole; eo pacto in saturninâ aut solari amalgamatione fit hydrargiri cum moleculis metalli alterutrius adunatio, proindè prorsus immutabilis; sic irretitur hydrargiri fluiditas, consocio videlicet metallo, cui potius quam scitæ arsenici præsentæ in hydrargiro, pytalismus, irritatione inexpectatâ, debetur. Sed nedum sit ea mens chemici clinici; cum ex adverso intendat perpetuò hydrargirum præ se habere virgineum, qui uberrimâ terræ hujusce mercurifantis (c)

copiâ scateat. Is etenim quam citò & totus per corum rupicapæ permeare habilior, cutis proindè humanæ poros pervadit ita promptè ac faciliè, ut quàm paucis sit opus frictionibus, iisque levissimis, in hydrargiroso celebrandâ; cui etiam scopo collimantes, aut salis volatilis, aut sulphuris, & præsertim salis marini terram confociare amant chemici (d) nec sine laboris tædio. Quâ fluiditatis dote, hydrargirus medicamentis aliis quibuscumque palmam profectò præripit, ubi miasma venereum venit funditus extinguendum. In feracissimo enim naturæ regno subtilius eo nullum, nullumque magis expedite infarctus lymphaticos solvere potens est. San-

(a) Triplicem fluiditatem, agnoscunt Physici: æqueam, mercurialem & igneam. Vid. Be. Ber. Phys. substantiarum supplementum.

(b) Geber, Glauber, Kunkel, sed maxime Becher, de minerâ arenaciâ perpetuâ.

(c) Quæ humidum radicale metallorum audit, & in quâ totum adeptorum aërium. Vid. Tachewitz, in Hippocrate chymico, pag. 213 & 219. Helmontius, cap. in verbis herbis & lapidibus est magna virtus.

(d) Glauber. Pharmacop. siccæ. port. 4. Becher, passim in Physicâ subterraneâ & in Supplementum.

guini immisceri amans, exilissima quæque corporis vasa permeans, nullisque detentus obicibus, ultimos viscerum recessus, ubi venenum sedet repositum, pertingit celerrimè, ac tum inibi tota sua mole ac velocitate pulsus vires suas in miasma nocivum victrices exercet. Genuinum porro ac ritè adhibitum id antesignanum sanæ humorum crasi ac viscerum compagi noxas nullas simul imperit; omnis ætatis ac sexûs amicum, cum in infantulis, fœminis plerisque & pituitosis lentius, necnon in senibus ægrè cutis mæandros pervadat, tum internè sorbtus, tonicis salibusque consociis, faciliores in illis fortietur effectus. Ita promptius condylomata, cristas, porros, imò & exostoses dissipat fumigatione susceptus, æstivâ præsertim tempestate. Sed sub unguenti formâ intromissus, tepentibus maximè veris ac autumnî diebus, quamquam emaciatîs, melancholicis plerisque, ac pthysi confectis nonnunquam advenietur, profperiore tamen omnium spondet eventum, usitatio utique habendus. Quantis reapse emolumentis insigniatur illinitio, quâ hydrargirus roris ad instar, vias subiens sanguineas & usque ad ima corporis penetrabilia, citra functionum læsionem, transfundetur, id planum jam fecit famigeratissimus nostræ ætatis Medicus (a). Sed utut sint medicamenti vires, utut sit illius germana indoles, cum tamen ægrorum idiosyncrasia ea sit prona interdum ad ptyalismum, qui præter Medici nutum exoriatur, castigare eandem non minores sunt Medici partes. Cum enim maximo agrotantium infortunio, agyrtarumque errore non infrequenti, hydrargirus ipse unâ cum uberiori salivâ evanescit promptius quàm par est, vias hæc, quibus præterlabitur, obfirmare satagimus, dum aliorum medicamenti vires castas servemus & integras. Egregiis autem hisce dotibus insigniri camphoram suadebit mox evincetque ratio. Camphora concretum saliniforme (b), heteroclitæ ve resina volatilis, putâ, & alkali tota impervia, oleo volatili & simul sulphuri quantantenus consona, inflammabilis sine fæce residuâ, aquam respuens sed in spiritu vitrioli salis & nitri facile solvenda, in oleo solvitur imperfectius quàm in alkohole, sed alkohole ipso purior; ori eadem masticata, locis adustis inflammatisque oculis imposita (c), nîvis frigiditatem refert, acido nitri ipsamet forsitan fæta, quod, nec refragante chemiâ, suspicari dabitur: hinc stiptica audit camphora apud clinicos & exsiccans simul, cum minimo phlogosis dedecore: quippe dum glandularum vascula ultima ac exilissima suo penetrantissimo spiritu lustrat, tonicâ suâ vi non incendiariâ, vasorum diametros coerces & imminenti jam excretioni frænum injicit ac moderatur pro re natâ, ac pro Medici prudentiâ. Nec minori sanè titulo, in compescendo ptyalismi fluxu celebranda, quàm in gonorrhæâ aliâs contumacissimâ, in fluore albo uteri, adversus quos faustè toties experitur, si tum oleis stillatitiis terebentinæ & succini consociatur, in spiritu vini solvatur, nitro superaddito, & requi-

(a) M. Astruc.
Tract. de Morb.
Venereis.

(b) Camphoram extrahunt è lauro. Camphoriferâ dictâ, quin etiam genera, quotquot sint huro affinia. conereturque succum Camphoræ consimilem suppeditantia, ad eandem reduci posse familiam subodorantur Botanici Methodici Naturalis indagatores.

(c) Observante Garcid ab Horto, Aromatum historia, lib. 1. cap. 9. edit. Ulmsi.

(a) A Clariss.
Pecundo hujusce
remedii usum ip-
somet ducente.

sita dosi propinetur, more Batavorum aliquot usurpato non infe-
liciter, atque in hac nostrâ regione pluries etiam comprobato (a).

Sed non unâ dives qualitate camphora, hydrargiro consocia
humorum acredinem obtundit, eorum æstum compescit; æger
exinde refrigeriis, diluentibusque parcius eget, ca-
lore, pruritu partium inflammatione obstarum jucundè al-
leviatur; hydrargirosus conducit proin felicius, æstivâ tempestate,
temperamento sicciori, aut emaciato; ac diætâ tum largiore per-
missâ, brevior subsequetur convalescentia. At insuper dum mole-
culas quasque in humoribus degentes irretit camphora, easdem si-
mul foras ducit, & ex corporis nostri spherâ propulsat. Unde luem
veneream exordientem & humori congelato nondum impactum
virus quasi primâ in herbâ suffocare habetur camphora. *Hoc cer-
tâ experientia fide possumus asseverare, fert Hoffmannus, (b) quod in
luis venereæ principio nil præstantius camphorâ deprehenderimus, ita
quidem à Medico, cui fides adhibenda, nobis relatum est, quod, præmisso
conveniente alvum ductorio remedio, sola camphora soluta in axungia
viperarum ad diram hanc luem persanandam suffecerit; id quod plurimis
exemplis edoctus assevero. Crediderim tamen mercurio fixato nostræ præpa-
rationis qui solâ diaphoresi agit camphoram decenti dosi adsociatam in tol-
lendâ luis hujus atrocitâ majores adhuc præstare effectus, quo sine hydrar-
giri camphoræ connubio jungimus & paramus unguentum illitio-
ni dicatum prosequenti modo. Camphora primùm unâ cum plan-
tarum aromaticarum pulvere trita, & hydrargiro proinde, propor-
tione requisitâ, superaddito simulque subacto; ungenti etiam Nea-
politani veteris pauxillum, quo facilius ac penitus extinguatur
hydrargirus, juvat permiscere; dupla demùm axungie quan-
titas assumitur cum cæteris subigenda, donec in tenues adeò & sub-
tiles atomos abeat hydrargirus, ut nulla vel etiam minima illius
guttula ab oculo acutissimo possit percipi, utcumque papyro frice-
tur unguentum.*

(b) Dissert. de
camphoræ usu in-
terno,

I V.

AD INVENTO jam & parato adversus morbum præ-
sidio, nullus ad obeundam luis venereæ curationem se-
se accingat, is si medicinam calleat, quin etiam alia plura, aut
pauciora, pro reinaturâ, primùm congesserit. Lues enim venerea &
morbus alter æquè gravis nonnunquam simul existunt, atque non
huic aut illi prorsus, sed utrique remediorum solerti temperatio-
ne, obeundum nobis est; sin comiti morbo prius obsistere necesse
fuerit; nam in connexis affectibus, urgentiori religiose est occurren-
dum; ita multoties affectiones, lue venereâ jam evanidâ, super-
stites, scorbutica nempe labe, dolores arthritici, aut rheumati-
ci, ac alix plures suis etiam remediis, aliâque arte debent emendari.
Quodque auctor in re Medicâ nulli secundus subjungit his verbis (c),
Quod videtur à triplici causâ pendere 1º, ab acrimoniâ quam sanguis

(c) Clariss. Af-
fric. de Morbis
Venereis. lib. 4.
cap. 1.

7

ab admixto venereo contraxit; 2°. à visciditate nimia sanguinis & lymphæ; 3°. ab atonia & laxitate qua præcedentibus, crebrisque decubitus accessit fibrosis ligamentorum, tendinum & musculosarum tunicarum flaminibus, unde futura falsioris lymphæ stagnationi facilius patent. Nec minus ducit Medicus omnia prospiciens, priusquam ineat medelam, totius affecti corporis habitum considerare, num videlicet raram & laxam, num densam & crassam complexionem nacti sint ægroti, num diu hos afflixerit jam morbus, num longâ humorum & solidorum humectatione sit opus, num exsuperent humores: cacochylia enim focus prorsus est exhauriendus; sed in rebus Medicis agendis non omnibus omnia conveniunt; quare non medentem fugiat, quod melancholici ac mulieres non minùs ad deponendam quam ad accipiendam luem tardi visantur; sic simplices simplicibus, composita compositis præsidia comparat, non uni igitur intentus, omnibus ritè perpenis, curatorias manus adhibet, methodos omnes frictioni postponens frequentius: nempè unguenti ritè parati & cui consociata jam camphora, intra sex priores dies, duabus tantum drachmis, quaque vice, illiniri ægrum jubet, eo sine ut remedii præsentia exilissima corporis vasa sensim assuecant. Subsequentes verò frictiones, uno intercalato die, ad unciam unguenti semissem celebrare fas erit; eoque passu perfecta absolvetur curatio promptior aut tardior, pro morbi atrocitate, aut illius præterita jam duratione. Neque hinc prætereundum censemus, quodd, si inexpectata immineat salivatio, adversans ei auxilium præ manibus sit ipsa camphora unguento superaddenda, aut dentibus masticanda. Diata autem nulla per curationis stadium præter simplicem eupeptam & salubrem, sub quâ potus sit è graminis decocto. Alvo autem sub curationis finem blandè subductâ, securè, celeriter, illæsisque vitæ functionibus, ipso demum ægro quasi insciente, expeditissima morbi obinetur curatio.

V.

METHODUM à ratione jam institutam, eam insuper experientiarum fidè suffulcire apud Medicos solemne ac perpetuum. Idcirco hydrargiri *camphorati* usus, quos pluries vidimus adeo proficuos, palam facere non gravabimur, nec eosdem sanè ullum pigebit eò loci recensere in multis sanitati restitutus. Ità circa finem mensis Junii anni 1755, curandum suscepimus juvenem 23 annos natum, complexione biliosum. Gonorrhæa virulentâ laborabat à diebus octo, dysuriâ simul tum cruciebatur, & hujus in inguinibus tumebant bubones indurati, nec doloris expertes. Præmissis generalioribus, pro re natâ, unguenti hydrargiri *camphorati* uncis duodecim fuit illinitus, & cunctis ritè tunc servatis, citrà salivationis incommodum, duobus mensibus vix elapsis, sanus evasit. Eidem etiam methodo credidimus vegetam admodum

(a) Concomitante Collegâ nostro D. Merisio Deslandes.

(b) Bictre. dicto.

(c) Frid. Hoffman, Dissert. de Camphoræ usâ interno. D. Rautin, Dissertation sur le Camphre.

sanguineâque indole, scēminam, mense Septemb. ann. 1755 coram Clar. Viris & Præside & M. Hatté (a) Gonorrhœa in hacce agrotante virulenta, vulvæ labia prætermo- dum tumefacta cancrodeaque circâ limbum, carcinomatibus etiâ respersæ nymphæ & extra labiorum rimam pendulæ, fossæ naviculari crista insidens & rhagades simul ani marginem altè depascentes indubia utique luis veneræ indicia præ se ferebant. Ægra pluries hydrargirosim in *Ptocolophio* regio (b), jam experta fuerat incasum, dum scilicet eruperit jugis ptyalismi fluxus vix illinita drachmis sex unguenti mercurialis, hæc usurpari soliti. Nostræ autem curæ eadem tradita intrâ menses circiter tres, unguenti mercurialis *câmphorati* uncis octo decim illitio- num viâ insumptis, nec molesta per totum curationis curriculum sputationis damna subiit. Moventē quidem catameniorum orgasmo, nuncia quædam comparuit ptyalismi suspicio quæ ipsa prorsus evanuit, evanidâ simul menstruorum purgatione; nec proinde obstitit quominus agrotans facilem obtinuerit & ex integro sanationem. Mense Octobris ejusdem anni alter juvenis nobis occurrit 24. annos natus plethorico habitu & cui viridis uberrimaquæ eructabatur gonorrhœa dudum inveterata, dolorificâ penis erectione ac dysuriâ torquebatur assiduâ, prætumidis aliorum glandulis inguinalibus. Illinitus unguenti mercurialis uncis novem, requisitis unâ cum cautelis, intrâ sex hebdomadarum, decursum optimè convaluit. Quotidianis nunc experimentis obscurata & à nonnullis Medicis (c) jam pridem comprobata, inconcussa perindè exurgit methodus. Hydrargirus enim, uti recogitanti satis elicit, virûs venerci domitor accerrimus, in altissimis latibulis illud venatur & expugnat, dum interim camphora suæ benignitatis commoda corpori morbofo impertitur abundè: hinc non minùs jucundè quam securè ac citò ad sanitatis porrum ægrotans hoc utroque præsidio tutus appellit perpetuè.

Ergò Lui Veneræ Hydrargirus Camphoratus.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Antonius Petit, Chirurgia Gallico idioma Professor designatus.	M. Florentinus-Carolus Bellot, Professor Regius designatus.	M. Carolus-Ludovicus Ligeri.
M. Stephanus Ponsfleur du Petit.	M. Ludovicus Pathiot.	M. Joannes-Stephanus Guetard, Regiarum Academicarum Parisiensis & Florentinae Socius, Censor Regius & Historiæ Naturalis Musæi Serenissimi Aurelianensium Ducis Custos.
M. Pascasus Borie.	M. Franciscus Bidault,	M. Natalis-Maria de Gervè gland,

Proponebat Parisiis GUIDO DANIE DESPASTUNE AUX, Bituricus, Doctor Medicus Remensis, necnon Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, Theseos Auctor, A. R. S. H. 1756, A SEXTA AD MERIDIEM.